

Forfatter: Schmidt, Frederik

Titel: BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schmidt, Frederik (1820-05-25)

Citation: Schmidt, Frederik: "BREV TIL: Rathke, Jens FRA: Schmidt, Frederik (1820-05-25)", i *Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen*, Gyldendalske Boghandel, s. 238. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001990951-000-shoot-L0019909510000129.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Danske og Norske, især i Tiden nærmest efter Adskillelsen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Provst Fr. Schmidt til Prof. Rathke.

Disse Linier skulle bringe Dig, min gode gamle Skoleog Universitets-Kammerat min hjerteligste Tak for sidste behagelige Samvære i Christiania og for Din venskabelige Godhed at skydse mig til Ravnsborg med Din, skjønt aldrende, dog endnu rørige Kleppert, hvorved jeg fik en bedre og hurtigere Befordring, end jeg vilde havt med de udmavrede Skyds-Rosinanter, og saae mig istand til inden Midicnat at naae mit Hjem.

Tillad nu, at jeg skriftlig gjentager mit mundtlige Andragende til Dig om at ville være umaget med at besørge Korrekturen af min Jean Paulske Florilegium og paaskynde sammes Trykning, saa at Maii Krandsen ikke skal blive en Junii Krands. Jeg er rigtig nok undseelig ved at bryde Dig, som har nok desuden at bestille, med denne ei behagelige Kommission, men jeg stoler paa Din broderlige Velvillighed og Godhed og trøster mig ved, at Pinen vil blive kort for Dig.

Glem ikke Dit gode Løste om at besøge Eger og herfra at gjøre Fodvandringen til Røkan Fossen. Hersleb lovede, at han ei skulde undlade at minde og purre Dig, og han er en Mand af Ord.

I Overmorgen bliver jeg 49 Aar og holder da, formodentlig for sidste Gang, min Fødselsdag paa det skjønnne Eger, som, hvis Menneskene vare som Egnen, vilde være ei sandt Eden. Imidlertid vil det dog vist falde mig tungt engang at forlade det og Norge, hvor jeg har tilbragt mine bedste og lykkeligste Aar, og hvor jeg endnu har de fleste af mine Ungdoms-Venner og Bekjendte, blandt hvilke Du er en af de tidligste og kjæreste. Men — sic erat in fatis. Dog er det ikke umuligt, at vi jo engang kunne samles igjen i Astenskyggen og sande Gotters deilige Udsagn:

s. 239Die frühe sich verloren hatten
Begegnen sich im Abendschatten
Und gehen Hand in Hand zur Ruh.

Det skee, og i Dagens Helling som i dens Morgen bliver jeg Din oprigtige Ven

F. Schmidt.

Hongs Præsteg. 25. Maii 1820.